

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører bliver hr. Arne Toft.

Arne Toft (S):

Ja, jeg kan fortsætte, hvor Venstres ordfører slap. Da Socialdemokratiets ordfører i denne sag, hr. Frank Jensen, er på tjenesterejse, skal jeg på hans vegne fremføre følgende her ved førstebehandling af L 124:

Kl. 17.25

Socialdemokratiet kan tilslutte sig lovforslaget, som har til formål at videreføre den nuværende tilskudsaf tale for tilskuddet til Grønlands hjemmestyre for 2008 og 2009. Det er efter vores opfattelse en rigtig løsning, som fører frem til afslutningen på arbejdet i Grønlandsk-dansk Selvstyrekommission, der forventer at afgive en betænkning i efteråret 2007.

Selvstyrekommissionen skal i henhold til sit kommissorium bl.a. overveje og stille forslag om, hvorledes de grønlandske myndigheder kan overtage yderligere kompetence, hvor dette er forfatningsmæssigt muligt, samt overveje og stille forslag til en ny ordning vedrørende det økonomiske mellemværende mellem Grønland og Danmark.

Vi kan tilslutte os til L 124.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører bliver hr. Søren Espersen.

Søren Espersen (DF):

Det er jo meget, meget store beløb, vi med lovforslaget her skal bevilge Grønland. I løbet af 2 år skal der overføres 7,4 mia. kr. fra den danske statskasse til Grønlands hjemmestyre, altså omkring 300 mio. kr. om måneden, svarende til 6.000 kr. for hver eneste borger i Grønland pr. måned.

Det er alt sammen udmærket, og vi når sikkert også frem til, at Grønlands hjemmestyre igen skal tilgodeses med denne enorme håndsrækning, for dels er de fleste her i Folketinget jo tilhængere af rigsfællesskabet, dels har hver eneste borger i Grønland dansk pas og er dermed dansk statsborger. Danmark har derfor en ganske særlig forpligtelse.

Der er desværre bare nogle væsentlige – ja, jeg vil sige uhyggelige – problemer i forbindelse med forvaltningen af de mange penge, og spørgsmålet er, om regeringen og Folketinget vedblivende kan sidde de problemer overhørig.

Hvordan skal vi i Folketinget som bevilgende myndighed reagere, når vi hører om rædselsvækkende tal om seksuelle forbrydelser mod børn i Grønland – tal, der viser, at hver tredje pige og hver niende dreng udsættes for seksuelle overgreb – og at der for en stor del af disse forbrydelser er tale om incestuøse forhold?

Hvordan skal vi reagere, når vi får forfærdelige underretninger om bygdebørn, der decideret sulter, om misrøgtede børn af alkoholiserede forældre? Hvad skal vi sige, når vi bliver mødt med selvmordsstatistikker, som her er helt ekstreme? Hvordan skal vi reagere, når vi får at vide, at mere end halvdelen af samtlige graviditeter i Grønland ender i provokeret abort, og at mange af disse aborter foretages i forbindelse med incest?

Hvis man sammenligner med de øvrige nordiske lande, har Grønland en negativ rekord på snart sagt alle sociale områder. Der bør ikke længere være tvivl om, at de generelle sociale samfundsstrukturer, som vi kender i resten af Norden, ikke eksisterer i Grønland, og politikkerne i Grønland, er jeg heller ikke i tvivl om, har ikke viljen til at tvinge de nødvendige ændringer igennem.

Og jeg spørger, om vi stadig væk kan sende milliarder af sted og bare fortsætte med at sætte kikkerten for det blinde øje, når det gælder de fuldstændig uacceptable sociale forhold, der hersker i Grønland.

Dansk Folkeparti mener det ikke, og vi vil derfor nu stille forslag om, at regeringen indleder forhandlinger med landsstyret med det formål at sikre, at en del af det store tilskud fremover øremærkes med det formål at afhjælpe en række af de særlige sociale dårligheder, der kendetegner Grønland.

En øremærkning er i øvrigt ikke noget nyt i forhold til det lovforslag, der ligger, nemlig når det gælder de 50 mio. kr. til sektorprogrammet for uddannelse og erhvervsudvikling. Det bør derfor ikke give anledning til større diskussion yderligere at øremærke midler til afhjælpning af de katastrofale dårlige sociale forhold i Grønland.

Såfremt vor indstilling om at tilføre denne yderligere øremærkning følges, skal jeg meddele, at Dansk Folkeparti umiddelbart vil se positivt på lovforslaget, men kun hvad gælder år 2008.

Jeg ved, at der henvises til Selvstyrekommissionens arbejde, når man beder om en 2-årig aftale – normalt er det 3 år – men hvis Selvstyre-